

Mindegy, hogy ártatlan-e

VISSZHANG - LIII. évfolyam 13. szám, 2009. március 27.

Igaza lehet Halmai Gábornak (*Gyilkosok, uszítók, gyalázkodók. ÉS*, 2009/11., márc. 13.), amikor rámutat, hogy a rasszista indítékú gyilkosságoktól való elrettentéshez bírói jogértelmezésen, s nem alkotmánymódosításon keresztül vezet út.

Egy vonatkozásban azonban hadd egészítsem ki írását. Nem azért, hogy a neves alkotmányjogással szemben tudálékoskodjak, hanem a honi közönség nem jelentéktelen hányadának eléggé jellemző taliópártisága és faji előítéletessége miatt.

Idézek a cikkből: „Az ártatlan cigány gyerekekre és felnőttekre vadászó”, majd „fegyverek célkeresztjébe ártatlan cigány nők, gyerekek és férfiak kerülnek” (kiemelés tőlem - F. Gy.).

Talán szokatlanul hangzik, de szerintem a tragédia lényege szempontjából teljesen közömbös, hogy ártatlanokat mészárolnak-e le a „közbiztonsági” önkéntesek, avagy olyan szerencsétleneket, akik tyúkot, terményt loptak, lábast, tévét, pénzt raboltak (vagy akár - bármily borzalmas, kimondom - idős falusi nénikét megerőszakoló-leölő gonoszokkal teszik ezt).

Két okból is. Először, a polgári jogegyenlőség elszakíthatatlan része az erőszak állami monopóliuma (mert a feudális rend megszűnésével a magánbíráskodás - tiltott - önbíráskodássá alakul át). Másodsor, a rasszista bűn elkövetőjének felelősségre vonását nem származása, hanem vonatkozó tette indokolja. Amiképpen - „csak” fordított előjellel - a holokauszt összes áldozata mártírnak számít, függetlenül attól, hogy az adott személy gazdag vagy szegény, becsületes vagy korrupt, tolvaj, garázda, gengszter volt, hiszen szörnyű sorsát zsidónak, illetve cigánynak minősítettsége mérte rá. (Ugyanez az összefüggés érvényes a többi múlt századi népirtásra: örmények, tuszik és sorolhatnánk tovább.) És hát a hazai romákat napjainkban is származásukra hivatkozva gúnyolja, becsméri a „magyar” polgártársak többsége (vagy hallgatásával cinkos ebben). Így van évszázadok óta széles Hungáriában. Ám újabban gyilkolják is őket (megint). Igaz, nem idegen hatalom cselekszik így (élvezve saját államunk kollaborációját), miként a vészorszakban történt, hanem öntevékeny „civiliek” vetemednek erre. Annál megdöbbentőbb.